

(6) ? - d'v-32

Estimada Merce. Avui no hauria d'escriure tota
massa bona, i, sobretot, sé que tens l'esperança a
grans dons, i no voldria desfàrtus. M'avis
ho a quinze't, però, perquè penso que, si no
en tens ganes, deixaràs per llevar la meva carta,
i la posaràs en un recómet avinellat per agafar-la
quan et sentis sola.

Vens? Per si no te'n havries adonat. T'adverteixo
que la precedent introducció no és altra cosa que
una invitació del seu amfitrió de conveixer.

Tenia molta pàs que la meva carta an
feria t'haigés per una mica d'angústia. Vaig
estar a punt de no enviarte-la, i solament
la recordava d'haver de tornar a comengar en
va contenir d'estripar-la, i em vaig contentar

6-XI-34 15

amb ver-hi abundants tot-dats que espero que
tornaràs respectat.

He trobat molt natural que tu me diguis rell
tomes que són, però i però, els més mortos. Ta et
deia que jo esperava que serien ells - ell -
els que omplirien la terra morta.

Convenç, perfectament el seu trasbals d'aquests
dies. Era perfectament verinable, donada la seva
sensibilitat. Ni sé com pots parlar de aspecte
persons i d'espectacles tuistos, a més d'aquesta
bellissima banda de divumse passati. En tot cas, que no
hauria d'excusar-se soé ja, per no haver-te salutat
per mes' companyia. Compartirà doncs els teus senti-
ments, que no sabia combatre'ls ni amb violències,

6-X-1924

formularies. A més, em voregirà la petició
ment a mi mateix, si l'estava sent servir o
nosa, si rebessim res havent trobat sense testimoni.
Malgrat tot, no salia avançar-me'n.
com es segueix que havia d'haver fet. Et
demano perdó.

Comprendre tota la vera ensoïó em trobar
aquelets indicis sentimentals que dius. Em
semebla perfectament digne de la Mercè que
jo coneix, de milles annys vota l'animosa dona
vant d'aquestes coses. Un sol perill em ba-
ixa; que de tot n'hi que una descoberides
no vulguis perpetuar un altre augment
per a disminuir-te, per a aconsellar-nova-
ment de coses de les quals no que als
morts vis - i als d'ell, ja vec, - no rau sols

no et desmèriden, ni no que t' honoren.

Vais interpretar tal com tu exiges, d'acordament d' aquella llibreta. T'ho agraeixo moltíssim. Però si justament perquè em dono tota compte al tot el valor que té' per em aquest record, que em existis, a acció. Tant-la ha més existència no es absoluta, es clau. Si que no et conreveré en el dic que els tu la més indicada per guardala.

Tens nom modestia per considerar "una mentida ridícula", la veritat més certificable que hi ha en campada al seu segon punt. No deus ser res això, que no la vols, car he' vom deus pensar que, quals eres que si

6-XI-84 3
qui el seu possedir, no avancaria ^{mas aquell} pell.

Però no és això que volia dir-te. Vull parlar-te una cosa. Es cert que en aquells dies ens hem dit molt fortament, però no ho és menys que jo sé, en la ferida vida intima, per això, un més viugut, una convertit de best. Tot el cicle d'abreus del què aquesta llibreta és testimoni, m'és no vull dir estrany, però en "anterior". No veus que hi ha als si, que actualment llueix, a qui correspondia molt millor ésser el guardador de la retra quia, per tal com va ser tan amic d'en aquell com ho és ten? Tot allò que di ell

6-XI-34 (33)

em separa, no em diria de venire que agnosta
Ullbeta estaria molt més al seu lloc a les
mangs d'en Camerós que no en les mares.
Cal tenir conhiciència en el bolic, i creiem
que ell no dirà resumpreudre la vostra relació.
En, en tant això arriba, et fa mal tenir-la
tu, un amic o amiga, com mi no diria
enfonsar-la. Mi ha semblat que sense arribar això
no estaria tan quiet, no intentant l'última decisió.
Naturalment, acceptis i deuria vindre a
teneure abans de la coincidir. Narrareu parla
rein de tot això que dius. Potser si' que hi
ha algun altre ville capraç d'interessar-me,
però no cal que seremis més la carida, per
mi, i ja em limitaro' a mirar els de la Ullbeta

6-XI-82 4

que vau enviar-te. Ni hi ha van.

Es pot saber quina traïció van cometre, quan el seu àngel va mesurar el temps? han re' de perseguir-te judicialment per edificacions clau destines? Espero que no seràs tan atrevuda, perquè havies dit que la meva còlera seria millor que la d'Aquilles.

Ets trist. Per una malibeta del servei de correus, les meses últimes voluntats no van arribar a temps a l'herida, i jetzt vuit dies que havia decidit de viure retirat del recull, i ~~després~~ vols a darrera hora vaj a dir turmentos-hi, no hi ha estat inclòs. Entre ells hi ha els "advertis de temps"

M' han dit els volumets de poesies del
Wester, que abans havia llegit, no s'ha man-
tingut directament en Pallejà, que es
qui va deixar-me.
Així fa huiat la Poesia d'au-
tore, que està en la seva casa, amb el seu
llibre d'autor, que va ser l'autor de
Miquel Àngel, que va ser
molt bonic i ben treballat, però com que
no s'ha pogut trobar, no s'ha puc conser-

6-XI-37(4b)

Miquel Àngel